

نگاهی به نقش آلمان در روند تنش‌زایی روابط با ایران

عاقبت ناندیشی آلمانی!

وزرای خارجه G7 در اولین نشست کاری خود در شهر مونستر آلمان (۲۰۲۲)

روزنامه نگار

کنند. این خبر نشان می‌دهد که ظاهراً مقامات آلمان چشم به روی پیشینه روابط حسنه با ایران بسته و احتمالاً سعی دارند قدم در مسیر تنش‌زا در مسیر روابط دو کشور بگذارند.

اما پیشروی در مسیر تنش تنها به این اتفاق محدود نمی‌شود؛ آتالنا بانریوک وزیر خارجه آلمان که از زمان آغاز اغتشاشات در ایران یک‌تنه علم ایران‌ستیزی اروپا را در دست گرفته و سعی در راهبری آن دارد، در پایان نشست دو روزه وزیران خارجه «گروه هفت» در شهر «مونستر» آلمان ادعا کرد که «رفتارهای ایران با معترضان، چهره واقعی خود را در داخل و خارج از کشور نشان داده و این کار عواقبی در پی خواهد داشت.» وزیر خارجه آلمان در اظهاراتی ضدایرانی و احتمالاً بنا بر آنچه صرفاً در رسانه‌های ضد ایرانی دیده، جمهوری اسلامی را متمم به اقدامات خشن‌تأمییز کرد و بدون توجه به عواقب سخنان خود، برای ایران خط و نشان کشید.

اواز هم ادعای دروغین ارسال سلاح از طرف جمهوری اسلامی به روسیه برای استفاده در جنگ اوکراین را مطرح کرد

و گفت: «چنین رفتاری عواقبی خواهد داشت؛ نه‌تنها به دلیل وحشتی که ایران در داخل کشور راه انداخته، بلکه در خارج از کشور و به موجب تحویل سلاح به روسیه!»

بانریوک در پایان لحن خصومت‌آمیزش گفت: «در واقع برخی هستند که معتقدند ما باید بگوییم همه‌چیز شکست خورده. اما گفتن این مطلب در دیپلماسی به این معنی است که پذیرفته‌اید غنی‌سازی اورانیوم بیشتری وجود خواهد داشت.» این جملات را البته می‌توان به نوعی اعلام ضمنی شکست سیاست‌های تحریم و کارشکنی‌های هسته غرب و ایالات متحده علیه ایران نیز دانست.

در کنار این اتفاقات، نشریه آلمانی «بیلد» نیز اخیراً خبری منتشر کرده بود که بر مبنای آن زم‌زمه‌هایی بر تعطیلی مرکز اسلامی هامبورگ به وجود آمد. اخیراً نیز ادعاهایی دروغین از سوی روزنامه «اشیگل» درباره مرکز اسلامی هامبورگ مطرح شد که به موجب آنها، فشارها برای تعطیلی این مرکز اسلامی و اخراج مسئولانش افزایش یافت.

■ بیانیه ضدایرانی باتحریک آلمان
بیشتر وزیران خارجه «گروه هفت»

روزنامه نگار

همین شکل ثابت خواهد ماند و همیشه مجبور خواهیم بود طبق قوانین دیگران بازی کنیم و همچنان تحریم‌های سنگین یکجانبه بر ما تحمیل خواهد شد.
آنطور که از شواهد پیداست هدف کاملاً متفاوت است؛ واداشتن غرب به پرتاب هر چه بیشتر منابع مالی و نظامی خود در آتش. مانند بازی شطرنج که برای کشاندن حریف به دامی بدون بازگشت، مهره‌ای قربانی می‌شود. اگر این هدف را به خاطر بسپاریم، روشن می‌شود که چرا ایالات متحده خطوط لوله گازسانی روسیه را منفجر کرد. قطعاً بدون آنها، اهمیت خطوط گازی اوکراین به طرز چشمگیری افزایش می‌یابد. این تلاشی است از سوی واشنگتن برای وادارسازی اروپایی‌ها به مشارکت هر چه بیشتر در این جنگ.

سؤال این است که روسیه چه زمانی درمی‌یابد که غرب به اندازه کافی بر سر پروژه اوکراین به باتلاق کشانده شده است تا سریعاً به درگیری‌ها پایان دهد و گفت‌وگوها را با یک دشمن ضعیف از نظر

روزنامه نگار

فرانسه، ایتالیا، ژاپن، انگلیس، امریکا و کانادا هستند که آلمان در میان آنها نقش پررنگی را ایفا می‌کند.

آنانلنا بانریوک» وزیر خارجه آلمان در واکنش به اتفاقات اخیر در ایران، طی بیانیه‌ای ادعا کرد رژیم آلمان محدودیت‌های ورود از ایران را تشدید می‌کند و این محدودیت‌ها فراتر از بسته تحریمی اتحادیه اروپاست که قبلاً اعلام شده بود. به گزارش «رویترز» و براساس این بیانیه، روداید برای دارندگان گذرنامه‌های خدمت و دیپلماتیک تنها در صورت ضرورت صادر می‌شود. همچنین برای ورود اعضای سازمان‌های ایرانی ذکر شده در فهرست اتحادیه اروپا، محدودیت‌های بیشتری اعمال خواهد شد. وزیر خارجه آلمان در توییتی دیگر، آشوب‌های اخیر در ایران را «اعتراض‌های سراسری مردم ایران» جا زد و آنها را «شجاعانه» خواند؛ بانریوک با تکرار ادعاهای رسانه‌های بیگانه فارسی زبان علیه ایران، تهدید کرد که روابط دو کشور را نمی‌توان در چهارچوب ارتباطات عادی ادامه داد؛ وی اعلام کرد که «ما روابط خود را با شرایط موجود وفق می‌دهیم!» وزیر خارجه آلمان با ادامه خط و نشان‌های خود عنوان کرده بود که «ما در اتحادیه اروپا در حال آماده‌سازی تحریم‌های بیشتر علیه ایرانیم و فهرست بستگان مسنونل را برای آفرزون آسامی آنان به تحریم‌ها بررسی می‌کنیم و ورود آنان به اتحادیه اروپا را دشوارتر خواهیم کرد.»

آلمان با انتشار بیانیه‌ای ضدایرانی و با مطرح کردن خواسته‌ای عجیب، از مقام‌های جمهوری اسلامی ایران خواستند مهر اغتشاشگران را بی‌خیال شوند! در بیانیه

وزرای خارجه «گروه هفت» که لحنی مداخله‌جویانه دارد، فعالیت‌های منطقه‌ای ایران «بی‌ثبات‌کننده» جلوه داده شده و تلاش برای برجسته‌سازی روند ایران‌هراسی مشهود است. در بخشی از این بیانیه آمده است که «کشورهای عضو این گروه، از تلاش‌های بین‌المللی برای پاسخگو کردن مقامات جمهوری اسلامی در عرصه بین‌المللی حمایت می‌کنند.»
بیانیه فوق ضمن طرح ادعای بی‌پایه استفاده نیروهای روسی از پهپاد‌های ایرانی علیه اوکراین، انتقال پهپاد‌های تهاجمی ایران به روسیه را ناقض قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت جلوه دادند. در ادامه این بیانیه نیز با تکرار دروغ دستیابی ایران به تسلیحات هسته‌ای، گسترش مستمر و بی‌وقفه برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی، نگران‌کننده عنوان شده و ایران به همکاری ناقص با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی متهم شده است! گفتنی است کشورهای «گروه هفت» (جی ۷) متشکل از آلمان،

■ تنش‌زایی و آینده‌پیش‌رو
اقدامات ضد ایرانی آلمان و حمایت مقامات این کشور از اغتشاشات در ایران در حالی صورت می‌گیرد که هزاران نفر در شهر بردسن آلمان در روزهای گذشته در اعتراض به افزایش بهای انرژی و با شعار «صلح و آزادی، تظاهرات برای حقوق بشر، دموکراسی، تفکیک قدرت و مسئولیت سیاستمداران» راهپیمایی کرده‌اند. در حالی که مردم اروپا نمی‌خواهند به خاطر ولودیمیر زلنسکی رئیس‌جمهور اوکراین و اورسلا فون در

http://irannewspaper.ir

editorial@irannewspaper.ir

روزنامه نگار

برای حفاظت آنها انجام خواهیم داد! این مواضع دوگانه البته بسیار قابل تأمل است و ماهیت ایران‌ستیزانه آنها را نمی‌توان قابل چشم‌پوشی دانست. شواهد نشان می‌دهد برای اولین بار یک گروه شناخته شده ایرانی ضدجمهوری اسلامی ایران که در میان ایرانیان خارج از کشور نیز محبوبیت زیادی ندارند تبدیل به منبع تصمیم‌سازی علیه ایران در داخل آلمان و متأسفانه برخی کشورهای دیگر اروپایی مانند فرانسه و حتی تا حدودی بروکسل شده‌اند. تأسف‌بارتر اینکه در این فرایند، متخصصان و ایران‌شناسان برجسته یا ایرانیان فرهیخته و معتدل به حاشیه رانده شده‌اند. ایران هیچ‌گاه علاقه‌ای به افزایش تنش با اروپا و مشخصاً آلمان نداشته و به عنوان یک همکار و شریک اقتصادی قدیمی به این کشور نگاه و سعی می‌کند میان خصومت‌های تداوم دار امریکا علیه ایران و رفتار اروپا تفکیک قائل شود. بر همین اساس در قبال رفتار جدید اروپا بویژه آلمان که می‌کوشد روابط دو طرف را وارد فاز تقابلی کند، با نوعی درایت و خویشتنداری برخورد کرده است. البته طبیعی است که در صورت ادامه رفتارهای تحریک‌آمیز و غیردوستانه برلین، تهران در نهایت چاره‌ای ندارد که قاطع و در عین حال متناسب پاسخ دهد. اروپا و بویژه آلمان می‌باید اشتباه محاسباتی نکنند و با تحلیل غلط، منافع خود را به منافع دولت امریکا گره زنند و در قبال کشورمان احساسی عمل نکنند و بر اساس مشورت همان گروه ضد ایرانی، سیاست‌های خود را طراحی نکنند. اروپایی‌ها می‌دانند نباید ایران را که عامل ثبات در خاورمیانه و محلی برای رسیدن به راه‌حل‌های مشکلات منطقه است به راحتی و بر اساس خواسته‌های یک شخص یا گروه‌های فشار ورشکسته یا لابی‌های ضد ایرانی از دست بدهند. ایران، آلمان و اروپا پرنونده‌های مشترک متعددی دارند؛ از برجام و پناهندگان گرفته تا مبارزه با تروریسم و مواد مخدر، از افغانستان تا عراق و خلیج فارس که همکاری در آنها قطعاً به نفع طرفین است و هرگونه افزایش تنش با پهانه‌های واهی به سود هیچ‌کس بویژه اروپا نیست.

لایسن رئیس کمیسیون اروپا به قحطی و سرمازدگی دچار شوند، رسانه‌های اتحادیه اروپا از پوشش خبری این دست اعتراض‌ها خودداری می‌کنند و به دنبال ادامه جنگ هستند.

جالب اینجاست که وزیر خارجه آلمان، معترضان گسترده در کشور خود را آشوبگر می‌خواند و اعلام کرده که پلیس از حمایت من برای سرکوب برخوردار است، اما درباره آشوب‌هایی که در ایران اتفاق می‌افتد، کلمه اعتراض را به کار برده و می‌گوید که زنان جوان در ایران با شجاعت باورنکردنی علیه حکومت این کشور شورش می‌کنند و هر کار بتوانیم

جالب اینجاست که وزیر خارجه آلمان، معترضان گسترده در کشور خود را آشوبگر می‌خواند و اعلام کرده که پلیس از حمایت من برای سرکوب برخوردار است، اما درباره آشوب‌هایی که در ایران اتفاق می‌افتد، کلمه اعتراض را به کار برده و می‌گوید که زنان جوان در ایران با شجاعت باورنکردنی علیه حکومت این کشور شورش می‌کنند و هر کار بتوانیم

جالب اینجاست که وزیر خارجه آلمان، معترضان گسترده در کشور خود را آشوبگر می‌خواند و اعلام کرده که پلیس از حمایت من برای سرکوب برخوردار است، اما درباره آشوب‌هایی که در ایران اتفاق می‌افتد، کلمه اعتراض را به کار برده و می‌گوید که زنان جوان در ایران با شجاعت باورنکردنی علیه حکومت این کشور شورش می‌کنند و هر کار بتوانیم

جالب اینجاست که وزیر خارجه آلمان، معترضان گسترده در کشور خود را آشوبگر می‌خواند و اعلام کرده که پلیس از حمایت من برای سرکوب برخوردار است، اما درباره آشوب‌هایی که در ایران اتفاق می‌افتد، کلمه اعتراض را به کار برده و می‌گوید که زنان جوان در ایران با شجاعت باورنکردنی علیه حکومت این کشور شورش می‌کنند و هر کار بتوانیم

جالب اینجاست که وزیر خارجه آلمان، معترضان گسترده در کشور خود را آشوبگر می‌خواند و اعلام کرده که پلیس از حمایت من برای سرکوب برخوردار است، اما درباره آشوب‌هایی که در ایران اتفاق می‌افتد، کلمه اعتراض را به کار برده و می‌گوید که زنان جوان در ایران با شجاعت باورنکردنی علیه حکومت این کشور شورش می‌کنند و هر کار بتوانیم

جالب اینجاست که وزیر خارجه آلمان، معترضان گسترده در کشور خود را آشوبگر می‌خواند و اعلام کرده که پلیس از حمایت من برای سرکوب برخوردار است، اما درباره آشوب‌هایی که در ایران اتفاق می‌افتد، کلمه اعتراض را به کار برده و می‌گوید که زنان جوان در ایران با شجاعت باورنکردنی علیه حکومت این کشور شورش می‌کنند و هر کار بتوانیم

جالب اینجاست که وزیر خارجه آلمان، معترضان گسترده در کشور خود را آشوبگر می‌خواند و اعلام کرده که پلیس از حمایت من برای سرکوب برخوردار است، اما درباره آشوب‌هایی که در ایران اتفاق می‌افتد، کلمه اعتراض را به کار برده و می‌گوید که زنان جوان در ایران با شجاعت باورنکردنی علیه حکومت این کشور شورش می‌کنند و هر کار بتوانیم

جالب اینجاست که وزیر خارجه آلمان، معترضان گسترده در کشور خود را آشوبگر می‌خواند و اعلام کرده که پلیس از حمایت من برای سرکوب برخوردار است، اما درباره آشوب‌هایی که در ایران اتفاق می‌افتد، کلمه اعتراض را به کار برده و می‌گوید که زنان جوان در ایران با شجاعت باورنکردنی علیه حکومت این کشور شورش می‌کنند و هر کار بتوانیم

1. reseauinternational.net

طولانی شدن جنگ اوکراین به نفع چه کسی است؟

روسیه به دنبال پیروزی سریع نیست

روزنامه نگار

روزنامه نگار

ژنرال دومینیک دلاور، نویسنده و تحلیلگر فرانسوی در یادداشتی که در سایت «شبکه بین المللی» (۱) منتشر شده، بیان می‌کند: همانند هر ناظر علاقه‌مند به عملیات ویژه در اوکراین، بارها در مورد رفتارهای عمومی ارتش روسیه، خویشتنداری، عملیات‌ها یا گاهی بی‌تحریکی آنها، همچنین خونسردی و ثانی حاکمیت روسیه در مواجهه با رفتارهای هیستریک حکام و رسانه‌های کشورهای عضو ناتو متعجب شده‌ام. از این رویه دنبال کلیدهای جدیدی کشتم تا وقایع را عمیقاً درک کرده و به آنها معنا ببخشم. در همین زمینه متن یک وبلاگ‌نویس روس در تحلیل وقایع اوکراین و به درازا کشیدن جنگ بسیار تأمل‌برانگیز بود.

این وبلاگ‌نویس وقایع اوکراین را چنین تحلیل کرده بود: تلاشی دیگر برای درک عملیات روسیه در اوکراین، آنچه که هدف اصلی را در مرکز استراتژی قرار می‌دهد، به این مفهوم که نه‌تنها سیاست اوکراین را تغییر می‌دهد که ناتو را وادار به بازگشت به تعهداتش در سال ۱۹۹۱ (یا ۱۹۹۷) کرده و آنها را به خطوط مقدم در آن زمان بازمی‌گرداند. در واقع از زمان آغاز عملیات در اوکراین، سؤالات زیادی برای کارشناسان و بسیاری از مردم درخصوص اهداف، رویکردها و نتایج نهایی آن مطرح شد. اقدامات ارتش و مقامات روس به وضوح نشان می‌دهد که روسیه در تلاش برای تکمیل و پایان دادن سریع به این عملیات نیست.

از این منظر ذکر چند نکته شایان توجه است؛ خروج داوطلبانه نیروها از نزدیکی کی‌یف، امتناع از ابتکار عمل، توقف عملیات تهاجمی و تبدیل آن به حالت دفاعی، مذاکرات بی‌معنی تعددی، تبادلات عجیب زندانیان، حملات تقریباً انحصاری به اهداف نظامی، امتناع قاطعانه از آسیب رساندن به

^[1] reseauinternational.net